

Опитування батьків в США виявило, що дві третини зафіксованих випадків фізичного насильства починаються як акти тілесного покарання для виправлення поведінки дитини.

Канадське дослідження стверджує, що три чверті обґрунтованих випадків фізичного насильства над дітьми мали місце в контексті фізичного покарання.

Факторами ескалації насильства над дитиною під час звичайного фізичного покарання може бути нездатність батьків контролювати свій гнів чи зважувати власні сили, або неусвідомлення фізичної вразливості дитини.

Запобігання жорстокого поводження з дітьми починається в сім'ї. Батьки повинні намагатись зрозуміти дітей, підбирати слова під час спілкування, контролювати себе перед тим, як дисциплінувати дитину, зберігати дітей здоровими, вирішити проблеми з алкоголем чи наркотиками (якщо такі є), взяти тайм-аут, зробивши свій будинок зоною вільною від насильства тощо.

Науковий керівник Л. І. Русанова

УДК 343.9:343.226

ЯРОСЛАВ ВІКТОРОВИЧ ЮЩЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО У СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

Домашнє насильство – це форма насильства, яка виникає в рамках домашніх відносин. Хоча домашнє насильство часто виникає між партнерами в умовах інтимних стосунків, воно також може означати інше домашнє насильство, наприклад, насильство над дитиною, дитиною над батьками або насильство між братами та сестрами в одній і тій же сім'ї. Урядом та неурядовими установами США насильство визнано важливою соціальною проблемою і Конгрес США прийняв різні постанови стосовно насильства проти жінок, намагаючись запобігти цьому явищу, що розростається. Страждання від домашнього насильства переходить межі гендерної та сексуальної орієнтації. Жінки частіше стають жертвами домашнього насильства, і вони частіше, ніж чоловіки, зазнають травм або впливу на здоров'я внаслідок інцидентів, але чоловіки також зазнають насильства в сім'ї у значній кількості. Значний відсоток ЛГБТ пар також стикається з проблемами домашнього насильства. Соціальні та економічно незахищені групи в США регулярно мають гірші показники домашнього насильства, ніж інші. Наприклад, близько 60 % корінних американців протягом життя

фізично піддаються нападу партнера або чоловіка, чи дружини. Багато досліджень цієї проблеми відзначають, що насильство в сім'ї часто є частиною динаміки контролю та пригнічення у стосунках, регулярно пов'язаних із різними формами фізичного та нефізичного насильства, що відбуваються одночасно. Інтимний тероризм – це постійне, складне використання контролю, влади та зловживань, в якому одна людина намагається психологічно затвердити систематичний контроль над іншим. У багатьох штатах існують притулки для бездомних, а також спеціальні «гарячі лінії» для людей, які вимагають негайної допомоги. Домашнє насильство може включати словесне, емоційне, економічне, фізичне та сексуальне насильство. Усі форми домашнього насильства мають одну мету: здобути та утримувати контроль над жертвою. Зловмисники використовують чимало тактик, щоб тримати владу над своєю жінкою, чи чоловіком, або партнером: домінування, приниження, ізоляцію, погрози, залякування, заперечення та звинувачення. За підрахунками, щороку в США більше десяти мільйонів людей зазнають домашнього насильства. Станом на 2010 рік, десять штатів із найвищим рівнем вбитих чоловіками жінок були Невада, Південна Кароліна, Теннессі, Луїзіана, Вірджинія, Техас, Нью-Мексико, Гаваї, Арізона та Джорджія. Деякі дослідження у США встановили, що домашнє насильство частіше зустрічається у сім'ях поліцейських, ніж в інших у загальному населенні. Знання поширеності домашнього насильства в правоохоронних органах є важливим, оскільки ставлення поліції до домашнього насильства впливає на якість реагування на нього.

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.9:343.226

МИКИТА МИКОЛАЙОВИЧ ЯКОВЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

СІМ ОСНОВНИХ ПОТРЕБ ЖЕРТВ НА ЯКІ НЕОБХІДНО ЗВЕРНУТИ УВАГУ ПРАВООХОРОННИМ ОРГАНАМ

Безпека. Люди, які стають жертвами злочину, як правило, піддаються високому ризику пережити це повторно. Правоохоронці повинні захищати жертв від залякування та навчати їх, як зменшити ймовірність повторного нападу, тим самим допомагаючи членам громади відчувати себе в більшій безпеці та під більшим захистом. Правоохоронним органам слід також співпрацювати з громадянами, щоб розробити стратегії запобігання стати жертвами вперше.

Підтримка. Правоохоронним органам необхідно забезпечити, щоб потерпілі отримували актуальну та точну інформацію про фахівців по